KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 13.5.2015 r.
COM(2015) 262 final

Zalecenie

ZALECENIE RADY

w sprawie krajowego programu reform Włoch na 2015 r.

oraz zawierające opinię Rady na temat przedstawionego przez Włochy programu stabilności na 2015 r.

Zalecenie

ZALECENIE RADY

w sprawie krajowego programu reform Włoch na 2015 r.

oraz zawierające opinię Rady na temat przedstawionego przez Włochy programu stabilności na 2015 r.

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 121 ust. 2 i art. 148 ust. 4,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1466/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie wzmocnienia nadzoru pozycji budżetowych oraz nadzoru i koordynacji polityk gospodarczych[1], w szczególności jego art. 5 ust. 2,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1176/2011 z dnia 16 listopada 2011 r. w sprawie zapobiegania zakłóceniom równowagi makroekonomicznej i ich korygowania[2], w szczególności jego art. 6 ust. 1,

uwzględniając zalecenie Komisji Europejskiej[3],

uwzględniając rezolucje Parlamentu Europejskiego[4],

uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej,

uwzględniając opinię Komitetu Zatrudnienia,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Finansowego,

uwzględniając opinię Komitetu Ochrony Socjalnej,

uwzględniając opinię Komitetu Polityki Gospodarczej,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W dniu 26 marca 2010 r. Rada Europejska przyjęła wniosek Komisji dotyczący wprowadzenia nowej strategii na rzecz zatrudnienia i wzrostu gospodarczego, zatytułowanej „Europa 2020”, opartej na ściślejszej koordynacji polityk gospodarczych. Strategia ta jest skupiona na najważniejszych obszarach wymagających podjęcia działań służących pobudzeniu europejskiego potencjału w dziedzinie trwałego wzrostu gospodarczego i konkurencyjności.

(2) W dniu 13 lipca 2010 r. na podstawie wniosków Komisji Rada przyjęła zalecenie w sprawie ogólnych wytycznych polityk gospodarczych państw członkowskich i Unii

[1] Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 1.
[2] Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 25.
[3] COM(2015) 262.
[4] P8_TA(2015)0067, P8_TA(2015)0068, P8_TA(2015)0069.

(na lata 2010–2014), a w dniu 21 października 2010 r. – decyzję dotyczącą wytycznych w sprawie polityki zatrudnienia państw członkowskich. Razem stanowią one „zintegrowane wytyczne". Państwa członkowskie zostały poproszone o ich uwzględnienie w swojej krajowej polityce gospodarczej i polityce zatrudnienia.

(3) W dniu 8 lipca 2014 r. Rada przyjęła zalecenie w sprawie krajowego programu reform Włoch na 2014 r. oraz wydała opinię na temat przedstawionego przez Włochy zaktualizowanego programu stabilności na 2014 r. W dniu 28 listopada 2014 r., zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 473/2013[5], Komisja przedstawiła swoją opinię na temat projektu planu budżetowego Włoch na 2015 r.[6].

(4) W dniu 28 listopada 2014 r. Komisja przyjęła roczną analizę wzrostu gospodarczego[7], rozpoczynając tym samym europejski semestr na rzecz koordynacji polityki gospodarczej w 2015 r. W tym samym dniu na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1176/2011 Komisja przyjęła sprawozdanie przedkładane w ramach mechanizmu ostrzegania[8], w którym wskazała Włochy jako jedno z państw członkowskich, w przypadku których przeprowadzona zostanie szczegółowa ocena sytuacji.

(5) W dniu 18 grudnia 2014 r. Rada Europejska zatwierdziła priorytety zakładające pobudzanie inwestycji, przyspieszenie reform strukturalnych oraz przeprowadzenie odpowiedzialnej konsolidacji budżetowej sprzyjającej wzrostowi gospodarczemu.

(6) W dniu 26 lutego 2015 r. Komisja opublikowała swoje sprawozdanie krajowe na 2015 r. dotyczące Włoch[9]. W sprawozdaniu tym zawarto ocenę postępów Włoch w realizacji zaleceń dla tego kraju, przyjętych w dniu 8 lipca 2014 r. Sprawozdanie krajowe zawiera również wyniki szczegółowej oceny sytuacji przeprowadzonej na podstawie art. 5 rozporządzenia (UE) nr 1176/2011. W wyniku analizy Komisja doszła do wniosku, że we Włoszech występują nadmierne zakłócenia równowagi makroekonomicznej, które wymagają zdecydowanych działań politycznych i odrębnego monitorowania. W szczególności koniecznie jest zajęcie się podstawowymi przyczynami utrzymującej się niskiej wydajności pracy i słabej konkurencyjności oraz rozpoczęcie obniżania długu publicznego. Szczególnie ważne jest podjęcie koniecznych działań, które pozwolą ograniczyć ryzyko niekorzystnych skutków dla włoskiej gospodarki oraz – zważywszy na jej rozmiary – dla unii gospodarczej i walutowej w szerszym ujęciu.

(7) W dniu 28 kwietnia 2015 r. Włochy przedłożyły swój krajowy program reform na 2015 r. i swój program stabilności na 2015 r. W celu uwzględnienia powiązań między tymi dwoma programami poddano je jednoczesnej ocenie.

(8) Włochy są obecnie objęte funkcją zapobiegawczą paktu stabilności i wzrostu i podlegają przejściowym ustaleniom dotyczącym zgodności z regułą dotyczącą zadłużenia w latach 2013–2015. W dniu 27 lutego 2015 r. Komisja wydała sprawozdanie na podstawie art. 126 ust. 3 TFUE, ponieważ przewidywano, że Włochy nie poczynią wystarczających postępów na drodze do osiągnięcia zgodności z regułą dotyczącą zadłużenia w latach 2014–2015. W toku analizy stwierdzono, że kryterium zadłużenia należało uznać wówczas za spełnione.

---

5 Dz.U. L 140 z 27.5.2013, s. 11.
6 C(2014) 8806 final.
7 COM(2014) 902 final.
8 COM(2014) 904 final.
9 SWD(2015) 31 final.

(9) Dnia 30 kwietnia 2015 r., czyli po dacie granicznej przyjętej dla wiosennej prognozy gospodarczej, włoski Trybunał Konstytucyjny uznał, że tymczasowe wstrzymanie indeksacji wyższych emerytur w latach 2012–2013 jest niezgodne z konstytucją. Dokładny wpływ budżetowy tego orzeczenia będzie zależał od tego, w jaki sposób rząd włoski je wykona, co pozostaje kwestią do wyjaśnienia. Z uwagi na tę nową informację na późniejszym etapie może zostać uznane za uzasadnione wydanie sprawozdania na podstawie art. 126 ust. 3 TFUE. Przy braku tego nowego elementu oraz w oczekiwaniu na dalsze wyjaśnienie kwestii z nim związanych wnioski przedstawione w sprawozdaniu z lutego można na obecnym etapie nadal uważać za zasadniczo aktualne.

(10) W swoim programie stabilności na 2015 r. Włochy wystąpiły o dopuszczenie tymczasowego odstępstwa o 0,4 punktu procentowego PKB od wymaganej ścieżki korekty prowadzącej do osiągnięcia średniookresowego celu budżetowego w 2016 r., aby uwzględnić znaczące reformy strukturalne o korzystnych skutkach dla długoterminowej stabilności finansów publicznych. Szczegółowe założenia tych reform określono w krajowym program reform Włoch na 2015 r. W programie tym do obszarów reform mających wpływ na stabilność finansów publicznych zaliczono: (i) administrację publiczną i uproszczenie, (ii) rynki produktów i usług, (iii) rynek pracy, (iv) wymiar sprawiedliwości w sprawach cywilnych, (v) edukację, (vi) przeniesienie ciężaru opodatkowania oraz (vii) przegląd wydatków jako środek finansowania. Władze szacują wpływ reform na realny PKB na 1,8 punktu procentowego do 2020 r., co wydaje się wiarygodne. Jeżeli reformy zostaną wdrożone w pełni i w sposób terminowy, będą miały pozytywny wpływ na stabilność finansów publicznych. Pod warunkiem że rząd włoski podejmie w 2015 r. niezbędne środki, aby odpowiednio skompensować trwały wpływ wspomnianego wyżej orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego, które zagwarantują, że: (i) Włochy pozostaną objęte funkcją zapobiegawczą paktu stabilności i wzrostu; (ii) zostanie zachowany odpowiedni margines bezpieczeństwa zapewniający przestrzeganie wartości odniesienia określonej w Traktacie; oraz (iii) średniookresowy cel budżetowy zostanie osiągnięty w czteroletnim okresie, jaki obejmuje program stabilności, można obecnie uznać, że Włochy kwalifikują się do dopuszczenia tymczasowego odstępstwa w 2016 r., o które wystąpiły, pod warunkiem że prawidłowo wprowadzą uzgodnione reformy, co będzie monitorowane w ramach europejskiego semestru.

(11) W programie stabilności na 2015 r. planuje się stopniową poprawę deficytu nominalnego do 2,6 % PKB w 2015 r., a następnie dalsze jego obniżanie do 1,8 % PKB w 2018 r. W programie stabilności na 2015 r. rząd planuje osiągnąć średniookresowy cel budżetowy, jakim jest stan równowagi budżetowej w kategoriach strukturalnych, do 2017 r. Ponowne przeliczenie salda strukturalnego wskazuje, że osiągnięcie średniookresowego celu budżetowego nastąpi[10] w 2018 r. Osiągnięcie średniookresowego celu budżetowego do 2017 r. wydaje się właściwe, zważywszy na wniosek o zastosowanie klauzuli dotyczącej reform strukturalnych oraz zobowiązania zapisane w programie stabilności na 2015 r.

(12) Przewiduje się, że relacja długu sektora instytucji rządowych i samorządowych do PKB osiągnie w 2015 r. wartość szczytową na poziomie 132,5 % i będzie się stopniowo obniżać do ok. 120,0 % w 2019 r. Scenariusz makroekonomiczny, na

[10] Saldo strukturalne ponownie przeliczone przez Komisję na podstawie informacji zawartych w programie stabilności przy użycie wspólnie uzgodnionej metodyki.

którym oparto prognozy budżetowe, jest wiarygodny. Rząd musi jeszcze określić dodatkowe cięcia wydatków, które pozwolą mu uniknąć wprowadzenia uchwalonej już podwyżki VAT w 2016 r.

(13) Włochy powinny poprawić swoje saldo strukturalne o 0,25 % PKB w 2015 r. Zgodnie z prognozą Komisji z wiosny 2015 r. przewidywana korekta strukturalna w 2015 r. w wysokości 0,3 % PKB prowadząca do osiągnięcia średniookresowego celu budżetowego jest zgodna ze zobowiązaniami Włoch w ramach funkcji zapobiegawczej paktu stabilności i wzrostu. W 2016 r. Włochy powinny poprawić swoje saldo strukturalne o co najmniej 0,1 % PKB, biorąc pod uwagę dopuszczone odstępstwo na podstawie klauzuli dotyczącej reform strukturalnych. Prognoza Komisji wskazuje jednak, że przy założeniu kontynuacji dotychczasowej polityki nastąpi jego pogorszenie o 0,2 % PKB, w efekcie czego istnieje ryzyko pewnego odstępstwa. Dlatego też konieczne będzie podjęcie dodatkowych działań. Opierając się na ocenie programu stabilności i biorąc pod uwagę prognozę Komisji z wiosny 2015 r., Rada jest zdania, że istnieje ryzyko, iż Włochy nie spełnią warunków paktu stabilności i wzrostu.

(14) W 2014 r. doszło do pewnych opóźnień we wdrażaniu ambitnego programu prywatyzacji przedstawionego przez władze włoskie, mimo że miał on stanowić część starań na rzecz redukcji zadłużenia, co jest głównym wyzwaniem dla Włoch; w efekcie wpływy z prywatyzacji w 2014 r. wyniosły 0,2 % PKB, czyli mniej niż zakładane 0,7 % rocznie.

(15) W ubiegłym roku Włochy podjęły znaczące działania w celu zmniejszenia obciążenia podatkowego pracy, które mimo to pozostaje wysokie. Liczba wydatków podatkowych, szczególnie obniżonych stawek VAT, jest nadal zbyt wysoka, a ich zakres zbyt obszerny. W kwestii opodatkowania nieruchomości osiągnięto jedynie niewielkie postępy w reformie kadastralnej, zgodne z którą szczególnie konieczna jest rewizja przestarzałych wartości kadastralnych. Ponadto nie podjęto działań w celu wprowadzenia zmian w podatkach środowiskowych i wyeliminowania dotacji mających szkodliwe skutki dla środowiska naturalnego. We Włoszech ustanowiono Komisję ds. Podatków Środowiskowych. Te różne aspekty wchodzą w zakres ustawy wykonawczej dotyczącej reformy podatkowej, której wprowadzenie w życie jest jednak opóźnione ze względu na brak odpowiednich dekretów ustawodawczych. Efektywność systemu podatkowego we Włoszech, mimo pewnych działań w tej dziedzinie, jest osłabiona także ze względu na uporczywie niski poziom przestrzegania przepisów podatkowych i wysokie koszty związane z ich przestrzeganiem oraz duże rozmiary zjawiska uchylania się od opodatkowania (szacowanego przez rząd na 91 mld EUR rocznie, czyli 5,6 % PKB). Rząd zaproponował środki mające zapewnić prawidłowość deklaracji podatkowych i teraz należy je w pełni wprowadzić w życie.

(16) Na drodze do trwałej poprawy efektywności i jakości wydatków publicznych na wszystkich szczeblach administracji rządowej osiągnięto jedynie ograniczone postępy. Uchwalone oszczędności budżetowe, w tym także na poziomie regionalnym i lokalnym, są mniejsze od przewidzianych w krajowym programie reform na 2014 r. Fakt, że przegląd wydatków nie stanowi jeszcze integralnej części procesu budżetowego odbija się na jego ogólnej długoterminowej efektywności. Poważne niedociągnięcia mają w dalszym ciągu wpływ na zarządzanie środkami UE, szczególnie w regionach południowych. W przygotowaniu jest krajowy plan strategiczny dotyczący portów i logistyki, ale podjęto jedynie częściowe działania, aby udoskonalić zarządzanie portami i ich połączenia z obszarami w głębi lądu.

(17) Administrację publiczną Włoch w dalszym ciągu cechuje znacząca nieefektywność, która wpływa niekorzystnie na otoczenie biznesu i zdolność kraju do skutecznego wdrażania reform. Podjęto wysiłki na rzecz poprawy ram instytucjonalnych oraz ogólnej jakości administracji publicznej i są one kontynuowane. Pod koniec 2015 r. spodziewana jest ambitna reforma konstytucji, która ma na celu doprecyzowanie podziału obowiązków między poszczególnymi poziomami administracji publicznej. Oczekuje się na wprowadzenie kompleksowej reformy administracji publicznej, która odnosiłaby się do takich kwestii, jak: rotacja personelu, mobilność i wynagrodzenie. Podjęto już pewne działania mające na celu propagowanie przejrzystości i przekazanie odpowiednich uprawnień krajowemu urzędowi antykorupcyjnemu, ale nadal nie przeprowadzono rewizji przepisów o przedawnieniu — uważanej także przez inne organizację międzynarodowe za jeden z fundamentalnych elementów walki z korupcją we Włoszech. W ostatnich latach podjęto ważne działania zmierzające do poprawy dostępu do sądów poprzez rewizję obszarów właściwości sądów i utworzenie sądów wyspecjalizowanych, a także do ograniczenia napływu spraw do sądów poprzez propagowanie pozasądowego rozstrzygania sporów. Długość postępowań pozostaje poważnym problemem, a podjęte reformy jeszcze nie przyniosły efektów.

(18) Od końca 2008 r. wskaźnik kredytów zagrożonych włoskiego sektora bankowego gwałtownie wzrósł; dotyczy to głównie ekspozycji banków wobec przedsiębiorstw. Jak dotąd odsetek zlikwidowanych aktywów o obniżonej jakości jest zbyt niski i nadal tylko w ograniczonym stopniu wykorzystuje się metodę ich likwidacji poprzez zbycie. Wynika to częściowo ze słabo rozwiniętego we Włoszech prywatnego rynku zagrożonego długu. Ostatnio przyjęto przepisy ustawowe, które mają wyeliminować słabości systemu ładu korporacyjnego w największych bankach spółdzielczych (*banche popolari*), ale rola fundacji i rola małych banków spółdzielczych (*banche di credito cooperativo*) jest określana w drodze porozumień o charakterze niewiążącym i samoregulacyjnym. Wskazana jest dalsza restrukturyzacja i konsolidacja włoskiego sektora bankowego, aby poprawić efektywność pośrednictwa finansowego i wspierać ożywienie gospodarcze.

(19) W grudniu 2014 r. przyjęto szeroko zakrojoną ustawę wykonawczą zwaną ustawą o zatrudnieniu, która ma umożliwić reformę rynku pracy i utrzymuje kierunek dotychczasowych reform. Umożliwia ona w szczególności zmiany przepisów dotyczących ochrony zatrudnienia, systemu zasiłków dla bezrobotnych, zarządzania aktywną i pasywną polityką rynku pracy i jej funkcjonowania oraz równowagi między życiem rodzinnym a zawodowym. Skuteczne wprowadzenie w życie tej ustawy będzie zależało zasadniczo od przyjęcia niezbędnych ustawodawczych dekretów wykonawczych. Odnoszą się one do wykorzystania programów dopłat do wynagrodzenia, zmiany warunków umów, równowagi między życiem rodzinnym a zawodowym oraz wzmocnienia aktywnej polityki rynku pracy. Negocjacje drugiego stopnia, które mogłyby pomóc w dostosowaniu wynagrodzeń, tak by lepiej odzwierciedlały one wydajność, oraz zachęcać do wprowadzania innowacyjnych rozwiązań w przedsiębiorstwach, nadal obowiązują tylko w niewielkiej części przedsiębiorstw. Porozumienie ze stycznia 2014 r., które określa procedury pomiaru reprezentatywności związków zawodowych w sektorze wytwórczym, mogłoby pomóc w propagowaniu negocjacji drugiego stopnia, ale jeszcze nie weszło ono w pełni w życie. Współczynnik aktywności zawodowej kobiet wprawdzie rośnie, ale pozostaje na jednym z najniższych poziomów w UE. Ponadto w trzecim kwartale 2014 r. bezrobocie młodzieży sięgnęło niemal 43 %, a odsetek młodych osób w wieku 15–24 lat niepracujących, niekształcących się ani nieszkolących się jest

najwyższy w UE. Część przyczyn tkwi w systemie kształcenia, który nadal odznacza się tym, że wyniki w nauce osiągane przez uczniów są niższe od średniej dla UE, a odsetek osób przedwcześnie kończących naukę jest stosunkowo wysoki. Jedynie 54,6 % spośród osób w wieku 15–34 lat, które ukończyły pierwszy i drugi stopień kształcenia wyższego w ciągu ostatnich trzech lat, miało zatrudnienie, podczas gdy średnia dla UE wynosi 78,6 %. We Włoszech zaobserwowano jeden z największych wzrostów wskaźników ubóstwa i wykluczenia społecznego w UE, co szczególnie dotyka dzieci. Programy pomocy społecznej pozostają rozdrobnione i nieskuteczne, jeżeli chodzi o rozwiązywanie tego problemu, a efektem jest znaczna nieefektywność kosztowa.

(20) Szereg ograniczeń konkurencji nadal utrudnia prawidłowe funkcjonowanie rynków produktów i usług. W parlamencie znajduje się projekt ustawy, która ma usunąć pewne bariery w niektórych sektorach, w tym w sektorze ubezpieczeń, telekomunikacji i dystrybucji paliw. W innych ważnych sektorach, w tym m.in. w sektorze lokalnych usług publicznych, portów lotniczych i portów, usług prawniczych, w sektorze bankowym oraz w sektorze aptecznym i opieki zdrowotnej nadal utrzymują się znaczące bariery. W systemie zamówień publicznych nadal występują niedoskonałości, mimo że powszechniej stosuje się zamówienia scentralizowane. Lokalne usługi publiczne, w przypadku których wyraźnie dostrzega się oznaki braku efektywności, są chronione przed konkurencją, co ma także niekorzystny wpływ na finanse publiczne. Procedury otwarte stosuje się w przypadku niewielkiej części udzielanych zamówień, natomiast większość zamówień udziela się wewnętrznie lub przy zastosowaniu podobnych procedur.

(21) W ramach europejskiego semestru Komisja przeprowadziła wszechstronną analizę polityki gospodarczej Włoch, którą opublikowała w sprawozdaniu krajowym na 2015 r. Komisja oceniła również program stabilności i krajowy program reform, a także działania następcze podjęte w odpowiedzi na zalecenia skierowane do Włoch w poprzednich latach. Wzięła pod uwagę nie tylko ich znaczenie dla stabilnej polityki budżetowej i społeczno-gospodarczej we Włoszech, ale także ich zgodność z przepisami i wytycznymi UE, ze względu na konieczność wzmocnienia ogólnego zarządzania gospodarczego w Unii Europejskiej przez wnoszenie na szczeblu UE wkładu w przyszłe decyzje krajowe. Zalecenia w ramach europejskiego semestru znajdują odzwierciedlenie w zaleceniach 1–6 poniżej.

(22) W świetle powyższej oceny Rada przeanalizowała program stabilności Włoch, a jej opinia[11] znajduje odzwierciedlenie w szczególności w zaleceniu 1 poniżej.

(23) W świetle dokonanej przez Komisję szczegółowej oceny sytuacji i powyższej oceny Rada przeanalizowała krajowy program reform i program stabilności. Zalecenia Rady na mocy art. 6 rozporządzenia (UE) nr 1176/2011 znajdują odzwierciedlenie w zaleceniach 1–6 poniżej.

(24) W ramach europejskiego semestru Komisja przeprowadziła również analizę polityki gospodarczej strefy euro jako całości. Na podstawie tej analizy Rada wydała osobne zalecenia skierowane do państw członkowskich, których walutą jest euro. Włoch powinny zapewnić pełne i terminowe wdrożenie również tych zaleceń,

[11] Na mocy art. 5 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1466/97.

NINIEJSZYM ZALECA Włochom podjęcie w latach 2015 i 2016 działań mających na celu:

1. Doprowadzenie do korekty budżetowej w wysokości co najmniej 0,25 % PKB prowadzącej do osiągnięcia średniookresowego celu budżetowego w 2015 r. i 0,1 % PKB w 2016 r. poprzez podjęcie niezbędnych środków strukturalnych zarówno w 2015, jak i w 2016 r., przy uwzględnieniu dopuszczonego odstępstwa, które ma umożliwić wdrożenie znaczących reform strukturalnych. Szybkie i dokładne wdrożenie programu prywatyzacji oraz wykorzystanie nieoczekiwanych zysków, aby poczynić dalsze postępy w zapewnianiu odpowiedniej tendencji spadkowej wskaźnika długu sektora instytucji rządowych i samorządowych. Wprowadzenie w życie ustawy wykonawczej dotyczącej reformy podatkowej do września 2015 r., a szczególnie dokonanie rewizji wydatków podatkowych i wartości kadastralnych oraz wprowadzenie środków mających doprowadzić do zwiększenia stopnia przestrzegania przepisów podatkowych.

2. Przyjęcie krajowego planu strategicznego dotyczącego portów i logistyki, szczególnie aby wesprzeć propagowanie transportu intermodalnego dzięki lepszym połączeniom. Zapewnienia pełnej zdolności operacyjnej Agencji ds. Spójności Terytorialnej, aby znacząco poprawić zarządzanie środkami UE.

3. Przyjęcie i wdrożenie projektów ustaw mających udoskonalić ramy instytucjonalne i przyczynić się do modernizacji administracji publicznej. Przeprowadzenie rewizji przepisów o przedawnieniu do połowy 2015 r. Skrócenie czasu postępowań dzięki reformom przyjętym w celu uprawnienia funkcjonowania wymiaru sprawiedliwości w sprawach cywilnych.

4. Wprowadzenie do końca 2015 r. wiążących środków w celu wyeliminowania pozostałych słabości systemu ładu korporacyjnego banków, a szczególnie roli fundacji, oraz przyjęcie środków w celu przyspieszenia szeroko zakrojonych działań zmierzających do zmniejszenia poziomu kredytów zagrożonych.

5. Przyjęcie dekretów ustawodawczych dotyczących wykorzystania programów dopłat do wynagrodzenia, zmiany warunków umów, równowagi między życiem rodzinnym a zawodowym oraz wzmocnienia aktywnej polityki rynku pracy. Wprowadzenie, w porozumieniu z partnerami społecznymi i zgodnie z praktyką krajową, skutecznych ram umożliwiających negocjacje zbiorowe drugiego stopnia Przyjęcie i wdrożenie w ramach działań na rzecz rozwiązania problemu bezrobocia osób młodych planowanej reformy szkolnictwa oraz rozszerzenie szkolnictwa wyższego ukierunkowanego na naukę zawodu.

6. Wdrożenie programu uproszczeń na lata 2015–2017 w celu zmniejszenia obciążeń administracyjnych i regulacyjnych. Przyjęcie środków zwiększających konkurencję we wszystkich sektorach objętych zakresem prawa konkurencji oraz podjęcie zdecydowanych działań zmierzających do usunięcia pozostałych barier. Zadbanie o to, aby umowy na świadczenie lokalnych usług publicznych, które są niezgodne z wymogami dotyczącymi zamówień wewnętrznych, zostały skorygowane najpóźniej do końca 2015 r.

Sporządzono w Brukseli dnia […] r.

W imieniu Rady
Przewodniczący